



PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Sisè recull d'informes del Fòrum de Síndics i Defensors Locals de Catalunya

Palau del Parlament, 12 de gener de 2015

La presidenta

Bon dia a tothom. Sembla l'inici d'un curs, eh?, en què encara recordem les vacances. Espero que aquest curs sigui positiu per a tothom, sobretot per al país.

Iniciem l'acte de presentació del sisè recull d'informes del Fòrum de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores Locals de Catalunya, corresponent al 2013. Vull saludar el president i el vicepresident del fòrum, els presidents de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, el síndic de greuges, l'adjunt al síndic, el director general de relacions amb el Parlament i la important representació de diputats, que ja els he dit quan he arribat que els veig molt bona cara. Espero que aquests dies de descans hagin anat bé a tothom per recuperar forces, i és que aquest curs segur que serà intens en tots els sentits. El maig tenim eleccions municipals, amb el que això –alcaldes, regidors i síndics locals– implica per a vostès; al final de l'any tindrem les estatals, i ja no sé si tindrem res més, però, de totes maneres, tinguem el que tinguem, que sigui bo, sobretot que sigui bo, per a les persones a les quals ens devem. Perquè aquí tots tenim una funció de servei públic, i aquesta funció de servei públic l'hem de dur a terme amb un veritable compromís, amb vocació, i això és el que avui es podrà veure amb aquest sisè recull d'informes del Fòrum de Síndics.

Passo la paraula ja al senyor Josep Giné, president del Fòrum de Síndics Locals de Catalunya.

.....

Unes paraules de cloenda d'aquesta primera part de la presentació del recull, perquè després ja se'n farà la presentació d'una manera més àmplia, i també



PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Frederic Prieto, que va ser durant molts anys síndic de greuges de Cornellà de Llobregat, presentarà el llibre 'Síndic municipal de greuges. Una proposta catalana en la defensa dels drets humans'.

En primer lloc, vull donar-vos la benvinguda al Parlament. Aquesta és ja la quarta vegada que s'hi presenta aquest recull. El primer any es va fer amb la senyora Glòria Valeri, en aquell moment presidenta del fòrum; avui, amb el senyor Josep Giné, que n'és el president actual. Per a mi és una satisfacció rebre el conjunt de síndics locals al Parlament, perquè, en definitiva, la vostra feina, la vostra funció, és representar la veu del poble de Catalunya, i aquesta casa el que fa principalment és representar el poble de Catalunya en tota la seva pluralitat.

Després us vull agrair la feina que feu, que comporta almenys dos aspectes molt importants. Primer, un compromís de servei públic, que vol dir treballar per la gent, un compromís clar perquè la gent se senti atesa. En la reunió que hem tingut abans d'aquest acte, alguns síndics comentaven que potser el més important de la seva funció és la proximitat. Aquest és el segon concepte de què volia parlar. La proximitat és el que defineix la feina dels qui us dediqueu al món local, tant els alcaldes o regidors com els síndics, i significa que no teniu hores, que no en treballeu set o vuit, o dotze, sinó que quan sortiu de casa segur que a la cantonada ja us trobeu un veí que us pregunta o us demana alguna cosa. Algú ha dit de broma que no pot sortir de casa caminant, que ho ha de fer en cotxe, perquè si no el paren tantes vegades que arriba sempre tard on ha d'anar, i és veritat. Jo crec que aquest és un valor que s'ha de destacar: el valor de la proximitat, del compromís cívic, de la possibilitat d'atendre les necessitats de la gent. No és tant solucionar els problemes com escoltar, saber escoltar, saber donar explicacions, saber redreçar el camí que aquella persona, equivocadament, havia agafat. Aquest és el paper que el síndic local fa, sobretot. Més que no solucionar grans problemes, el que fa és atendre, escoltar, assessorar i donar petites solucions en el dia a dia del municipi. I és per aquest motiu que us vull agrair la feina, una feina que, com deia abans el president del fòrum, ja fa vint-i-cinc anys que la fem, a Catalunya.



PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

En efecte, el primer síndic local va començar a treballar a Lleida el 1990, i per això serà en aquesta capital, que se celebrarà aquest vint-i-cinquè aniversari. Vint-i-cinc anys en són molts, són un quart de segle, cosa que ens permet fer un balanç positiu de la figura dels síndics locals.

Ienguany és també el desè aniversari del Fòrum de Síndics, aquesta associació que ha agrupat tots els síndics locals del país i que permet fer comparacions, tractar de les experiències diverses de cadascú i comprovar que normalment els problemes són els mateixos arreu, de manera que les solucions no cal inventar-se-les, sinó que mirar com ha solucionat el problema un altre síndic segurament és un gran ajut.

Crec que la jornada que celebrareu a Lleida d'aquí a poques setmanes servirà també per fer una mica d'història i defensar aquesta figura. Sempre, però especialment en aquests moments de dificultat econòmica, de crisi, de situació greu per a moltes i moltes persones del nostre país, la figura del síndic local ajuda a desvetllar consciències, ajuda a buscar solucions i ajuda perquè els mateixos alcaldes s'adonin que està bé tenir-ne un al costat, perquè no és cap corcó, sinó algú que ajuda en aspectes de què potser ells, per la seva funció política, no tenen temps d'adonar-se.

M'agradaria ara fer un breu comentari sobre la llei de transparència, que es va aprovar l'últim ple d'aquest any passat i que he seguit molt de prop. És una llei agosarada, molt treballada. No s'ha fet ara perquè hagin aparegut molts episodis de corrupció, no. S'hi va començar a treballar la legislatura anterior. Per elaborar-la es van fer més de vuitanta reunions, moltíssimes compareixences d'experts, s'han treballat a fons les experiències anàlogues d'arreu d'Europa, i crec que s'ha arribat a un consens important en una llei absolutament necessària i que comporta molta feina, perquè implica un canvi d'actituds. El funcionari públic haurà, una mica, d'autoexaminar-se, avaluar la seva funció i la possibilitat de canviar la manera de treballar, perquè la llei posa el ciutadà al mig de tot el procés, i per tant caldrà escoltar-lo, intentar donar resposta a tot el que demani i no pensar –i quan parlo



PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

dels funcionaris parlo també dels càrrecs públics, dels càrrecs electes– que l'administració té raó, sinó que s'haurà de buscar la raó que té el ciutadà.

Aquesta llei, com deia abans el president de la Federació de Municipis, supera la de l'estat, ja que és molt més agosarada en molts sentits, i el que busca, sobretot, és apropar l'administració a la ciutadania, obrir-li les portes, no solament les de la Generalitat, sinó les de tots els municipis de Catalunya.

És una llei que canvia les estructures, de la complexitat de les quals la mateixa llei s'adona, de manera que estableix un termini per a la seva entrada en vigor. El dia, però, que entri en vigor i funcioni, crec que podrem estar satisfets, perquè donarem resposta a molts problemes que fins ara no havíem pogut solucionar.

En aquest punt voldria explicar una anècdota personal. Tenim entre nosaltres el síndic de greuges. Aleshores ell era diputat, i jo, la consellera de justícia. Ell va ser el primer diputat, i diria que l'única aquella època –ara ja no, ara n'hi ha molts–, a tenir interès a accedir a informació de l'administració. Segur que el seu interès era polític, però ell ha demostrat al llarg de la seva trajectòria que també era un interès real perquè l'administració s'obris de bat a bat. Quan em demanava si podia veure el pressupost, jo li deia: "El pressupost ja el pots veure." I em responia: "No, no, és que vull veure com et gastes aquella partida." "Home, ja ho veurem", li deia jo, que sempre li contestava una mica com demanant-li que no interferís en la meua funció. La veritat és que ara ja no ho podria dir, allò. Ara hem d'acceptar que tot el que fem en l'exercici de la nostra funció ha de ser públic, de manera que aquella sensació que teníem abans de patrimonialització de la nostra feina ha de desaparèixer. Per això al començament he dit que costarà molt perquè requereix un canvi d'actituds. Estic convençuda, però, que tant l'administració local com la de la Generalitat faran tots els esforços necessaris en aquest sentit.

He volgut parlar d'aquesta llei perquè la veritat és que com a presidenta del Parlament me'n sento orgullosa, perquè penso que ha estat un pas endavant molt i molt important. I, per tant, vull donar les gràcies als diputats que han treballat aquests ben bé dos anys perquè aquesta llei pugui arribar a veure la llum, i també



PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

al conjunt de diputats d'aquesta cambra, que solem rebre més aviat crítiques que no pas felicitacions.

Per tant, síndics i síndiques locals, tindreu feina. Tindreu molta feina, perquè haureu de seguir de prop l'aplicació d'aquesta llei, una llei que ajudarà encara més a obrir les administracions als ciutadans. Així, doncs, alcaldes d'avui i alcaldes del futur, us desitjo tots els èxits, però segur que a partir del juny tindreu molta més feina.

Gràcies a tothom, i endavant amb la vostra feina, síndics i síndiques locals. Ja sabeu que aquí teniu casa vostra.